

Sygn. akt **IC 118/21 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Rogalewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Malinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lutego 2023 roku w G.-D.

sprawy z **powództwa J. B.**

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda J. B. kwotę 10.100 zł (dziesięć tysięcy sto złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie poczynając od dnia 3 września 2020 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda J. B. kwotę 5.935,98 zł (pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia

Krzysztof Rogalewicz

IC 118/21

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 10.100 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 września 2020 roku do dnia, a także zasądzenie kosztów procesu (pозew – k. 3-9).

Pozwany (...) S.A. w S. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu (sprzeciw od nakazu zapłaty - k. 46-48, kalkulacja – k. 51).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

1 sierpnia 2020 roku S. P. (1) jechał swoim samochodem marki V. (...), nr rej. (...). W miejscowości P. doszło do zderzenia z pojazdem sprawcy, kierującym V. (...), który nie zachował należytej ostrożności i uderzył w tył pojazdu poprzedzającego. W wyniku zderzenia doszło do znaczącego uszkodzenia Golfa, przede wszystkim w prawej tylnej jego części. Uszkodzeniu uległy w szczególności: tylne prawe drzwi, próg prawy, fotel przedni prawy, błotnik tylny prawy, zderzak tylny, lampa tylna zespolona tylna prawa, wykładzina dachu, poduszka powietrzna, kurtyna powietrzna, amortyzator, belka tylnego zawieszenia, oś i piasta koła, tarcza koła i opona (zeznania świadka S. P. – k. 141-142, akta szkody – k. 31 i 51).

Koszt naprawy samochodu V. (...), nr rej. (...), przy zastosowaniu części oryginalnych, w tym bez logo producenta (O, Q) oraz według cen i stawek roboczogodzin stosowanych w warsztatach naprawczych miejsca zamieszkania poszkodowanego wynosił 34.085,38 złotych (opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego S. D. – k. 77-101, jego zeznania – k. 118-121 i 157).

Sprawca kolizji był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w S.. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania, uznając, iż nie doszło do szkody całkowitej, wypłacił poszkodowanemu kwotę 18.624,80 złotych tytułem kosztów naprawy pojazdu (sprzeciw od nakazu zapłaty - k. 46-48, kalkulacja pozwanego – k. 51).

S. P. (1) kupił samochód marki V. (...), rocznik 2013, nr rej. (...), w lutym 2020 roku od osoby prywatnej, która po sprowadzeniu samochodu z zagranicy w 2017 roku użytkowała go przez trzy lata. Samochód był bardzo dobrze wyposażony. W ocenie poszkodowanego (który jest lakiernikiem), w dobrym stanie technicznym. Przed zakupem dokonał oględzin pojazdu, nie zauważając nic niepokojącego. Po kolizji S. P. (1) naprawiał auto we własnym zakresie. Ponieważ kwota odszkodowania była znacząco niższa od kosztów naprawy sprzedał powodowi wierzycielność przysługującą mu względem ubezpieczyciela. Koszty naprawy były wysokie, musiał się zadłużyć, pomimo wypłaty odszkodowania od pozwanego, żeby dokonać remontu samochodu. Zdaniem poszkodowanego koszty naprawy były zbliżone do wartości auta (zeznania świadka S. P. – k. 141-142, umowa przelewu wierzycielności – k. 13).

Samochód marki V. (...), rocznik 2013, nr rej. (...), został sprowadzony z Francji, gdzie po uszkodzeniu koszty jego naprawy oceniono na 13.048,35 euro, przy czym z dokumentacji nie wynika jakiego rodzaju były to uszkodzenia. Z tego tytułu została przyjęta korekta -10 %. Wartość samochodu marki V. (...) w stanie przed szkodą wynosiła 33.400 złotych (opinia biegłego – k. 77-101, jego zeznania – k. 118-121 i 157).

J. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 10.100 złotych. Zdaniem powoda wysokość pełnego odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu wynosi 33.776,53 złotych. Ponieważ pozwany zapłacił poszkodowanemu 18.624,80 złotych, to tytułem zapłaty jest on zobowiązany do zapłaty jeszcze 15.151,73 złotych pozostałych kosztów naprawy pojazdu. W niniejszym procesie powód dochodzi części odszkodowania. Powód uważał też, że stan pojazdu przed wypadkiem i jego wiek uzasadniają użycie co najmniej części oryginalnych bez logo producenta – Q, ale także części O - oryginalnych z logo producenta. Ponadto, jego zdaniem pozwany nie wykazał, że poszkodowany mógł rzeczywiście korzystać z rabatów na części (pозew – k. 3-9, pisma – k. 61-64, 129-130 i 148, kalkulacja powoda – k. 15-30).

(...) S.A. w S. wniosło o oddalenie powództwa twierdząc, że wypłaciło powodowi kwotę odpowiadającą wysokości szkody, stosując zasadę minimalizacji szkody. Zdaniem pozwanego wiek auta dawał podstawy do zastosowania części klasy P. N. auta mogła się odbyć w warsztacie współpracującym z ubezpieczycielem za kwotę 18.624,80 złotych (sprzeciw od nakazu zapłaty - k. 46-48, kalkulacja – k. 51).

Zgodnie z treścią art. 435 § 1 Kc prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej, albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Odpowiedzialność przewidzianą w tym artykule ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody - art. 436 § 1 Kc. W wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przez posiadacza mechanicznego środka komunikacji ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony - art. 822 § 1 Kc. W myśl art. 822 § 4 Kc uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego co do zasady nie była przez niego kwestionowana.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wystąpienie szkody zakwalifikowanej jako całkowita nie oznacza automatycznie, że pojazd został znacznie technicznie uszkodzony, zwłaszcza w przypadku szkody powstałej we

Francji, gdzie koszty naprawy ze względu na koszty robocizny, są bardzo wysokie. Brak szczegółowych informacji nie daje podstaw do uznania samochodu za pojazd w gorszym stanie technicznym. Sama jednak informacja dotycząca wcześniejszej kolizji wpływa na zmniejszenie wartości pojazdu na tej podstawie. Jak wskazał biegły w takich przypadkach zakładamy, że mamy dwa identyczne samochody na sprzedaż, z których jeden nie brał udziału w żadnym zdarzeniu, a drugi był uszkodzony i był naprawiany. Przyjęcie współczynnika korygującego wartość auta o dziesięć procent wynika z nie budzącej wątpliwości oceny, że wartość pojazdu, który nie był uszkodzony jest wyższa niż uszkodzonego pomimo dokonania fachowej naprawy. Wysokość przyjętego współczynnika została przyjęta w oparciu o wartość szacowanej naprawy po jego uszkodzeniu.

Co do kalkulacji pozwanego biegły uznał ją za znacząco zaniżoną. Dlatego zasadne jest przyjęcie wariantu części Q, jako najlepiej odpowiadającego stanowi pojazdu, co biegły uznał za technicznie i ekonomicznie uzasadnione. Próba zastosowania przez pozwanego części gorszej jakości, najniżej klasyfikowanych części P, należy potraktować jako próbę zniżenia odszkodowania. Określenie części P jako o porównywalnej jakości nie oznacza w żadnym razie jakości podobnej, spełniającej wszelkie normy jakościowe części typu Q, na co wielokrotnie zwracają uwagę biegli w tego rodzaju sprawach. Zasadność zastosowania, biorąc pod uwagę wiek auta i zakres uszkodzeń, do naprawy pojazdu z użyciem części oryginalnych bez logo producenta (Q) nie może budzić wątpliwości. Są to części produkowane (bardzo często przez tego samego producenta) w takiej samej technologii co oryginalne.

Podobnie należy ocenić przyjęcie w kalkulacji pozwanego kalkulacji roboczogodziny mechanika i lakiernika na 54,50 zł netto (67,03 zł brutto) pomniejszoną jeszcze o 8 % upustu, w konsekwencji 61,67 złotych brutto. Sądowi z urzędu wiadomo, z opinii biegłych z wielu innych sprawach tego rodzaju, że jest to stawka znacząco zaniżona, w żaden sposób nie odzwierciedlająca kosztów robocizny lakiernika w warsztacie lakierniczym. Stawki tej wielkości nie mają żadnego odzwierciedlenia w rzeczywistych kosztach usług, w szczególności mechaników samochodowych i lakierników.

W raporcie: „Wytyczne nadzorcze w sprawie likwidacji szkód komunikacyjnych a praktyki zakładów ubezpieczeń” Rzecznik (...), już w październiku 2017 roku, stwierdził, że ubezpieczyciele w zależności od tego czy szkoda jest całkowita czy częściowa stosują różne stawki roboczogodziny, bez merytorycznego uzasadnienia. Jak wynika z raportu Rzecznika (...) ubezpieczyciele stosują następujące stawki za roboczogodzinę:

- w przypadku kwalifikacji szkody jako całkowitej – od 90 zł do 155 zł netto, wskazując, że są to średnie stawki na danym rynku,

- w przypadku kwalifikacji szkody jako częściowej, likwidowanej na podstawie kosztorysu – od 48 zł do 100 zł netto, wskazując również, że są to średnie stawki na danym rynku (dane z 2017 roku i wcześniejsze).

W raporcie podane są też rzeczywiste dane dotyczące wysokości stawek za roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych stosowanych w warsztatach nieautoryzowanych w 2017 roku, przy czym w województwie (...) stawki te wynosiły od 80 zł do 115 zł netto (raport – k. 131-173 (...)) Jednocześnie zatem wynika, co zresztą potwierdzają biegli, stosowanie przez ubezpieczycieli różnych stawek roboczogodziny, w zależności od rodzaju szkody. W przypadku szkody częściowej często w kalkulacjach ubezpieczyciele stosują stawki znacząco zaniżone w stosunku do rzeczywistych.

Podobną sytuację mamy w niniejszej sprawie, w której pozwany twierdzi, że roboczogodzina mechanika czy lakiernika w 2020 roku to 54,50 zł netto.

Sąd uznał twierdzenia pozwanego co do stawek roboczogodziny za niewiarygodne, zmierzające jedynie do zniżenia odszkodowania. Są one sprzeczne zarówno z ustaleniami przytoczonego raportu oraz biegłego, jak i z doświadczeniem, z którego wynika obserwacja coraz wyższych cen towarów i usług. Proponowanie wykonania specjalistycznej usługi (zakładając rzeczywistość propozycji) za kwotę o połowę mniejszą o rzeczywistej stawki na niskim poziomie, jaką przyjął biegły, świadczyć może jedynie o wykonaniu usługi nie zapewniającej odpowiednich standardów co jakości i fachowości wykonania.

Biegły przyjął w swojej opinii, przy założeniu wykonania naprawy pojazdu w dobrym warsztacie, poza siecią (...), stawkę roboczogodziny 100 zł netto, którą należy uznać za stosunkowo niską, występującą jednak na tutejszym terenie w czasie wystąpienia szkody.

Reasumując sąd uznał opinię biegłego za w pełni wiarygodną, wykonaną w sposób profesjonalny, w racjonalny sposób uzasadnioną, w szczególności co do rodzaju części oraz kosztów robocizny.

Dodatkowo przypomnieć należy, że powód nie dochodzi w niniejszym procesie pełnego odszkodowania. Posługując się kalkulacją biegłego dla przyjętego drugiego wariantu stwierdzić należy, iż łączna kwota naprawy auta to 34.085,38 złotych. Pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę 18.624,80 złotych tytułem kosztów naprawy pojazdu. Różnica pomiędzy tymi kwotami to 15.460,58 złotych. J. B. wniósł o zapłatę kwoty 10.100 złotych.

Sąd zasądził od (...) S.A. w S. na rzecz powoda kwotę 10.100 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie poczynając od dnia 3 września 2020 roku do dnia zapłaty, to jest od dnia następnego od dnia ustalenia przez pozwanego wysokości odszkodowania do dnia zapłaty.

Zasądzając od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 5.935,98 złotych sąd wziął pod uwagę wynik procesu. Powód wygrał sprawę w 100 %. Na jego koszty składają się: opłata od pozwu w kwocie 750 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych, opłata skarbową w kwocie 17 złotych oraz koszty opinii biegłego w kwocie 1.568,98 złotych.

sędzia

Krzysztof Rogalewicz